HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

17 septembrie 2008 *

În cauza T-218/06,

Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, cu sediul în Tel-Aviv (Israel), reprezentată de M. Kinkeldey, avocat,

reclamantă,

împotriva

Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), reprezentat de domnul G. Schneider, în calitate de agent,

pârât,

cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal, fiind

Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, cu sediul în Piding (Germania), reprezentată de T. Raab, avocat,

* Limba de procedură: germana.

având ca obiect o acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 2 iunie 2006 (cauza R 74/2006-1) privind o procedură de opoziție între Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH și Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd,

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ
AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE (Camera întâi),

compus din doamna V. Tiili, președinte, domnul F. Dehousse și doamna I. Wiszniewska-Białecka (raportor), judecători,

grefier: doamna K. Andová, administrator,

având în vedere cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 16 august 2006,

având în vedere memoriul în răspuns al OAPI depus la grefa Tribunalului la 20 decembrie 2006,

având în vedere memoriul în răspuns al intervenientei depus la grefa Tribunalului la 18 decembrie 2006,

în urma ședinței din 12 februarie 2008,

pronunță prezenta

Hotărâre

Cadrul juridic

1 Articolul 59 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146), astfel cum a fost modificat, prevede:

„Calea de atac [a se citi «recursul»] trebuie formulată în scris și depusă la Oficiu în termen de două luni de la data notificării hotărârii [a se citi «deciziei»]. Calea de atac [a se citi «recursul»] se consideră ca fiind înaintată numai după achitarea taxei pentru calea de atac [a se citi «recurs»]. În termen de patru luni de la data notificării hotărârii [a se citi «deciziei»] trebuie depus, în scris, un memoriu în care să se expună motivele de atac."

2 Articolul 78 din Regulamentul nr. 40/94 are următorul cuprins:

„*Restitutio in integrum*

(1) Solicitantul înregistrării sau titularul unei mărci comunitare sau orice altă parte la o procedură în fața Oficiului care, deși a dat dovadă de întreaga prudență impusă de circumstanțe, nu a fost în măsură să respecte un termen prevăzut de Oficiu, este repus

în drepturi, la cerere, în cazul în care obstrucționarea a avut drept consecință directă, în temeiul dispozițiilor prezentului regulament, pierderea unui drept sau pierderea unei căi de atac.

(2) Cererea trebuie prezentată în scris în termen de două luni de la încetarea obstrucționării. În același termen trebuie îndeplinit actul nerealizat. […]

(3) Cererea trebuie motivată și să indice faptele și motivele invocate în sprijinul său. Aceasta nu se consideră depusă decât după achitarea taxei de *restitutio in integrum*.

[…]”

3 Articolul 78a din Regulamentul nr. 40/94 prevede:

„*Continuarea procedurii*

(1) Solicitantul sau titularul unei mărci comunitare sau orice altă parte la o procedură în fața Oficiului care a omis să respecte un termen față de Oficiu poate obține, la cerere, continuarea procedurii, cu condiția ca, în momentul în care cererea este introdusă, actul omis să fie îndeplinit. Cererea de continuare a procedurii se acceptă numai dacă este prezentată în termen de două luni de la data de expirare a termenului nerespectat. Cererea se consideră prezentată numai după plata unei taxe de continuare a procedurii.

[…]”

4 Norma 48 din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189), astfel cum a fost modificat, prevede:

„(1) Cererea de introducere a căii de atac [a se citi «recursului»] trebuie să cuprindă următoarele informații:

[…]

(c) o declarație care să indice hotărârea [a se citi «decizia»] atacată și să precizeze în ce măsură respectiva hotărâre [a se citi «decizie»] trebuie modificată sau anulată.

(2) Cererea de introducere a căii de atac [a se citi «recursului»] se depune în limba de procedură a hotărârii [a se citi «deciziei»] atacate."

5 Norma 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 prevede:

„În cazul în care calea de atac [a se citi «recursul»] nu îndeplinește nici condițiile prevăzute la articolele 57, 58 și 59 din regulament [nr. 40/94], nici pe cele enunțate la alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) din norma 48, camera de recurs o respinge ca fiind inadmisibilă, cu excepția cazului în care toate neregulile constatate au fost remediate înainte de expirarea termenului corespunzător stabilit la articolul 59 din regulament [nr. 40/94]."

6 Norma 70 din Regulamentul nr. 2868/95, referitoare la calcularea termenelor, prevede:

„[…]

(2) Termenul începe să curgă în ziua imediat următoare datei în care a avut loc evenimentul care determină curgerea termenului, fie că este vorba de un act de procedură sau de expirarea unui termen anterior. Cu excepția unor dispoziții contrare, atunci când actul de procedură este o notificare, recepția documentului notificat constituie evenimentul care determină curgerea termenului.

[…]

(4) Atunci când un termen este exprimat în una sau mai multe luni, acesta se împlinește în luna luată în considerare, în aceeași zi cu ziua în care a avut loc evenimentul […]”

7 Norma 96 din Regulamentul nr. 2868/95, inclusă în secțiunea dispozițiilor generale privind limbile utilizate, prevede la alineatul (1):

„Fără a aduce atingere articolului 115 alineatele (4) și (7) din regulament [nr. 40/94] și cu excepția unor dispoziții contrare în prezentele norme, orice parte poate, în procedurile scrise în fața Oficiului, să utilizeze una dintre limbile Oficiului. În cazul în care limba aleasă nu este cea de procedură, respectiva parte asigură efectuarea unei traduceri în această limbă în termen de o lună de la data depunerii documentului original […]”

Istoricul cauzei

8 La 1 august 2002, reclamanta, Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, a formulat o cerere de înregistrare a unei mărci comunitare la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI), în temeiul Regulamentului nr. 40/94.

9 Marca a cărei înregistrare a fost solicitată este următorul semn figurativ:

10 Produsele pentru care a fost solicitată înregistrarea sunt din clasele 5 și 10 în sensul Aranjamentului de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor din 15 iunie 1957, astfel cum a fost revizuit și modificat, și corespund următoarei descrieri:

— clasa 5: „Produse farmaceutice, preparate farmaceutice, pilule de uz farmaceutic, preparate chimice de uz farmaceutic, preparate chimice de uz medical, droguri de uz medical”;

— clasa 10: „Dispozitive medicale”.

11 Reclamanta a depus cererea de înregistrare a mărcii comunitare în engleză și a indicat limba germană ca a doua limbă.

12 Cererea de înregistrare a mărcii comunitare a fost publicată în *Buletinul mărcilor comunitare* nr. 28/03 din 31 martie 2003.

13 La 27 iunie 2003, intervenienta, Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, a formulat opoziție împotriva înregistrării mărcii solicitate, potrivit articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94.

14 Opoziția a fost întemeiată pe marca verbală EURIM-PHARM, care a făcut obiectul înregistrării comunitare nr. 667 899 pentru „medicamente" din clasa 5 și al înregistrării germane nr. 1 068 926 pentru „medicamente de uz animal și de uz uman" care fac de asemenea parte din clasa 5, precum și pe denumirea comercială germană Eurim-Pharm, utilizată în Germania pentru a desemna fabricarea și comercializarea de medicamente, în special comerțul angro cu medicamente.

15 Actul de opoziție a fost depus în germană. Această limbă a devenit limba de procedură, potrivit articolului 115 alineatul (6) din Regulamentul nr. 40/94.

16 Prin Decizia din 14 noiembrie 2005, notificată părților în aceeași zi prin fax, divizia de opoziție a admis opoziția și a respins cererea de înregistrare a mărcii.

17 La 6 ianuarie 2006, reclamanta a formulat recurs împotriva acestei decizii. În acest scop, a utilizat formularul în engleză pentru cererea de introducere a recursului pus la dispoziție de OAPI, în care a scris în engleză următoarea frază, la punctul 31, intitulat „Întinderea recursului”:

„Decizia ar trebui anulată în întregime, iar cererea de înregistrare a mărcii ar trebui admisă.”

18 La 18 ianuarie 2006, grefa OAPI a trimis prin fax reprezentanților reclamantei două documente: o scrisoare de două pagini de confirmare a primirii cererii de introducere a recursului și o comunicare de o pagină prin care era informată în legătură cu neregula privind limba în care fusese depusă cererea de introducere a recursului în raport cu norma 48 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95. Această din urmă informare invita reclamanta să asigure efectuarea unei traduceri a cererii de introducere a recursului în limba de procedură în termen de o lună de la data prezentării documentului original, și anume cel mai târziu la 6 februarie 2006, conform normei 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95.

19 Extrasul raportului de transmitere prin fax depus de OAPI indică „OK” pentru transmiterea celor două documente trimise reprezentanților reclamantei la această dată.

20 La 14 martie 2006, reclamanta a depus un memoriu de expunere a motivelor de recurs, redactat în germană.

21 La 22 martie 2006, un agent al OAPI l-a contactat telefonic pe unul dintre reprezentanții reclamantei, informându-l în legătură cu neregula privind limba recursului și cu comunicarea pe care OAPI o trimisese în acest sens la 18 ianuarie 2006. Reprezentantul reclamantei a semnalat că nu primise această comunicare.

22 Prin scrisoarea din 7 aprilie 2006, comunicată OAPI prin fax, reprezentantul reclamantei, referindu-se la o conversație telefonică anterioară cu un agent al OAPI, a afirmat că nu primise decât o singură scrisoare de la OAPI la 18 ianuarie 2006, cea de confirmare a primirii cererii de introducere a recursului. Acesta a prezentat în susținerea celor afirmate un extras al unui tabel în format electronic care cuprindea o listă a faxurilor primite la 18 ianuarie 2006. Acesta a mai solicitat să îi fie din nou trimisă o copie a scrisorii din 18 ianuarie 2006 în legătură cu neregula privind limba cererii de introducere a recursului.

23 Printr-o altă scrisoare din 7 aprilie 2006, reprezentantul reclamantei a trimis la OAPI o nouă cerere de introducere a recursului, de această dată redactată în întregime în germană, solicitând continuarea procedurii în temeiul articolului 78a din Regulamentul nr. 40/94 și autorizând debitarea contului său curent în favoarea OAPI cu suma reprezentând taxa aferentă.

24 La 23 mai 2006, reprezentantul reclamantei a introdus o cerere de *restitutio in integrum* în temeiul articolului 78 din Regulamentul nr. 40/94 și a autorizat debitarea contului său curent în favoarea OAPI cu suma reprezentând taxa aferentă. Reprezentantul reclamantei a afirmat că dăduse instrucțiuni unei secretare pentru ca versiunea germană a cererii de introducere a recursului să fie trimisă la OAPI la 6 ianuarie 2006 și că a doua pagină a formularului cererii de introducere a recursului a fost trimis în engleză din motive inexplicabile și fără ca acest fapt să indice o lipsă în îndeplinirea obligației sale de diligență. Reprezentantul reclamantei a mai precizat că această secretară, cu experiență și a cărei capacitate profesională nu fusese anterior pusă în discuție, se confrunta cu grave probleme familiale la acea dată, fapt ignorat de angajatorii acesteia.

25 Prin decizia din 2 iunie 2006 (denumită în continuare „decizia atacată”), Camera întâi de recurs a OAPI a respins recursul ca inadmisibil în temeiul normei 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 coroborată cu norma 48 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) din același regulament. Camera de recurs a apreciat de asemenea că cererea de continuare a procedurii formulată în temeiul articolului 78a din Regulamentul nr. 40/94 și cererea de *restitutio in integrum* formulată în temeiul articolului 78 din același regulament „se considerau neprezentate”, întrucât plata taxelor aferente nu fusese autorizată în timp util.

Concluziile părților

26 Reclamanta a solicitat Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

27 OAPI a solicitat Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

28 Intervenienta a solicitat Tribunalului:

— confirmarea deciziei atacate;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

29 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive, întemeiate, în primul rând, pe încălcarea articolului 59 din Regulamentul nr. 40/94, a normei 48 alineatul (1) litera (c) și a normei 48 alineatul (2), a normei 49 alineatul (1) și a normei 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, în al doilea rând, pe încălcarea articolului 78a din Regulamentul nr. 40/94, în al treilea rând, pe încălcarea articolului 78 din același regulament și, în al patrulea rând, pe încălcarea principiului proporționalității.

30 Întrucât al patrulea motiv privește admisibilitatea recursului în fața camerei de recurs, la fel ca primul motiv, trebuie examinat în al doilea rând după examinarea primului motiv. Al doilea și al treilea motiv, având legătură cu admisibilitatea cererii de continuare a procedurii și, respectiv, cu formularea cererii de *restitutio in integrum* în termenul acordat, vor fi examinate în al treilea și în al patrulea rând.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea articolului 59 din Regulamentul nr. 40/94, a normei 48 alineatul (1) litera (c) și a normei 48 alineatul (2), a normei 49 alineatul (1) și a normei 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95

Argumentele părților

31 Reclamanta susține că a formulat recurs împotriva deciziei diviziei de opoziție conform dispozițiilor articolului 59 din Regulamentul nr. 40/94, în termenele acordate, cu respectarea cerințelor de formă și că numai prezentarea întinderii recursului era

redactată în limba cererii de înregistrare a mărcii, și nu în limba de procedură. Reclamanta nu ar fi primit nicio comunicare scrisă de la OAPI prin care să fie informată în legătură cu neregula privind limba în care a fost formulat recursul.

32 Reclamanta invocă faptul că, pe de o parte, raportul de transmitere a faxurilor din 18 ianuarie 2006 prezentat de OAPI, care cuprinde indicația „OK" pentru transmiterea comunicării în legătură cu neregula privind limba cererii de introducere a recursului, permite doar prezumarea primirii sale. Potrivit jurisprudenței și orientărilor OAPI cu privire la procedurile aflate pe rolul său, o astfel de prezumție ar putea fi răsturnată dacă destinatarul unei comunicări de la OAPI ar dovedi că nu a primit-o. În speță, reclamanta ar fi răsturnat această prezumție prin depunerea unui raport de primire a faxurilor din 18 ianuarie 2006 care arăta că nu a primit de la OAPI decât o singură comunicare de două pagini, care ar corespunde confirmării de primire a cererii de introducere a recursului. Prin urmare, ar trebui să se considere că nu a avut loc o comunicare în legătură cu neregula privind limba cererii de introducere a recursului.

33 Reclamanta invocă faptul că, pe de altă parte, practica constantă a OAPI este de a aplica norma 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 în cazul erorilor privind limba în care este formulată o cerere de introducere a recursului, ceea ce implică posibilitatea de a furniza o traducere a documentului original în limba de procedură în termen de o lună după depunerea acestuia. Practica constantă a OAPI ar mai include informarea în mod expres a recurenților, printr-o comunicare, cu privire la erorile referitoare la limba de procedură și la termenul de remediere a acestor erori prevăzut în norma 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95.

34 Potrivit principiului egalității de tratament, reclamanta ar trebui să poată avea încredere în aplicarea acestor practici administrative constante care ar fi obligatorii pentru OAPI, cu atât mai mult cu cât în speță fusese deja depusă o cerere de introducere a recursului și era simplu să i se notifice din nou neregula în discuție, în forma cuvenită, înainte de expirarea termenului acordat. Acest lucru a fost solicitat fără succes de către reprezentanții reclamantei în cursul mai multor convorbiri telefonice. Față de o astfel de modificare a unei practici administrative constante, prin încălcarea

principiului egalității de tratament, depunerea unei noi cereri de introducere a recursului la 7 aprilie 2006, redactată de această dată în germană, ar trebui considerată ca fiind o remediere valabilă a neregulii privind limba cererii de introducere a recursului.

35 OAPI invocă faptul că din norma 48 alineatul (2), din norma 49 și din norma 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 rezultă că o cerere de introducere a recursului care, precum în speță, a fost formulată într-o altă limbă decât limba de procedură fără să fi fost tradusă în termenul acordat trebuie respinsă ca inadmisibilă. Documentul prezentat de reclamantă nu ar constitui o dovadă suficientă privind neprimirea faxului trimis de OAPI prin care era informată în legătură cu neregula privind limba cererii de introducere a recursului.

36 Intervenienta consideră că, întrucât cererea de introducere a recursului a fost depusă într-o altă limbă decât limba de procedură, cu încălcarea normei 48 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, recursul a fost în mod întemeiat respins în temeiul normei 49 alineatul (1) din același regulament. Practica urmată de camera de recurs de a semnala părților omisiunile de formă ale cererilor acestora nu constituie o obligație și, prin urmare, nu ar avea niciun efect asupra termenelor prevăzute. Prelungirea acestor termene ar putea crea inegalități de tratament.

Aprecierea Tribunalului

37 Rezultă din norma 48 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 că cererea de introducere a recursului trebuie să conțină o declarație care să precizeze în ce măsură respectiva decizie atacată trebuie modificată sau anulată și că această cerere trebuie depusă în limba de procedură a acestei decizii.

38 Potrivit normei 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, în cazul în care recursul nu îndeplinește, printre altele, condițiile enunțate la norma 48 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) din același regulament, camera de recurs îl respinge ca fiind inadmisibil, cu excepția cazului în care aceste nereguli au fost remediate înainte de expirarea termenului prevăzut la articolul 59 din Regulamentul nr. 40/94, și anume în termen de două luni de la notificarea deciziei contestate.

39 Potrivit normei 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în acest regulament, orice parte poate să utilizeze una dintre limbile OAPI, alta decât limba de procedură, dacă respectiva parte asigură efectuarea unei traduceri în această limbă în termen de o lună de la data depunerii documentului original.

40 În speță, decizia diviziei de opoziție contestată i-a fost notificată reclamantei prin fax la 14 noiembrie 2005. Întrucât cererea de introducere a recursului a fost depusă la 6 ianuarie 2006, recursul a fost formulat în termenul de două luni prevăzut la articolul 59 din Regulamentul nr. 40/94. Cu toate acestea, cererea de introducere a recursului, care, conform normei 48 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 2868/95, precizează în ce măsură decizia diviziei de opoziție ar trebui anulată, nu îndeplinea condiția prevăzută la norma 48 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, deoarece această precizare era redactată în engleză, și nu în limba de procedură, respectiv germana.

41 În temeiul normei 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, prezentarea unei traduceri a cererii de introducere a recursului în limba de procedură ar fi fost posibilă în termen de o lună de la data depunerii sale, respectiv cel mai târziu la 6 februarie 2006. Cu toate acestea, o astfel de traducere nu a parvenit OAPI decât sub forma unei noi cereri de recurs redactate în germană, depusă la 7 aprilie 2006, mai precis, după mai mult de două luni de la expirarea termenului acordat.

42 Prin urmare, camera de recurs nu a comis o eroare de drept respingând recursul ca inadmisibil în temeiul normei 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 și al normei 48 alineatul (1) litera (c) și al normei 48 alineatul (2) din același regulament.

43 Această constatare nu este infirmată prin argumentele reclamantei referitoare la pretinsa inexistență a notificării de către OAPI a neregulii privind limba cererii de introducere a recursului și la pretinsa încălcare a principiului egalității de tratament. Într-adevăr, din norma 49 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 rezultă că nerespectarea normei 48 alineatul (1) litera (c) și a normei 48 alineatul (2) din același regulament are drept consecință directă și fără o prealabilă notificare respingerea recursului ca inadmisibil, și aceasta, eventual, după expirarea termenului prevăzut la norma 96 alineatul (1) din același regulament. Nici din regulamentele aplicabile, nici din jurisprudență nu rezultă că OAPI are obligația de a avertiza eventualii recurenți în fața camerelor de recurs cu privire la consecințele nerespectării formalităților instituite prin aceste regulamente [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 31 mai 2005, Solo Italia/OAPI – Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, Rec., p. II-1881, punctul 59].

44 Chiar dacă informarea recurenților cu privire la omisiunile de formă ale înscrisurilor acestora constituie o practică curentă a OAPI, aceasta nu ar avea niciun efect în speță. Într-adevăr, această practică nu poate modifica momentul în care începe să curgă termenul prevăzut la norma 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 17 septembrie 2003, Classen Holding/OAPI – International Paper (BECKETT EXPRESSION), T-71/02, Rec., p. II-3181, punctul 41]. Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudențe constante, normele privind termenele au fost instituite pentru a asigura securitatea juridică și pentru a evita orice discriminare sau tratament arbitrar (a se vedea Ordonanța Tribunalului din 21 noiembrie 2005, Tramarin/Comisia, T-426/04, Rec., p. II-4765, punctul 60 și jurisprudența citată). Această constatare generală se aplică și termenelor prevăzute în regulamentele privind marca comunitară. În consecință, aplicând termenul prevăzut la norma 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 fără a-l modifica, camera de recurs nu a încălcat principiul egalității de tratament.

45 Prin urmare, acest motiv trebuie respins.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

Argumentele părților

46 Reclamanta invocă faptul că, prin înlăturarea posibilității de a continua procedura și de a-și apăra cererea de înregistrare a mărcii, respingerea recursului ca inadmisibil de către camera de recurs, deși a fost formulat în termenul acordat și cu respectarea cerințelor de formă, cu excepția unei singure fraze formulate în engleză, încalcă principiul proporționalității.

47 În primul rând, punând în balanță, pe de o parte, interesul intervenientei ca recursul să fie ușor comprehensibil și să existe o continuitate a limbii de procedură și, pe de altă parte, interesul reclamantei de a-și apăra cererea de înregistrare a mărcii, ar fi excesiv să se respingă recursul numai pentru faptul că nu s-ar fi respectat cerința de formă referitoare la depunerea cererii de introducere a recursului în limba de procedură.

48 În al doilea rând, chiar camera de recurs ar fi recunoscut anterior că regimul lingvistic prevăzut prin Regulamentele nr. 40/94 și nr. 2868/95 este neclar. Ar fi în mod inutil strict și formalist să se aplice un astfel de regim cererii de introducere a recursului, în care puține elemente esențiale necesită traducere. Într-adevăr, indicațiile care trebuie furnizate în formularul cererii de introducere a recursului ar fi minime, inclusiv cea privind întinderea recursului, care, în versiunea actuală a formularului, este cuprinsă într-o simplă căsuță care trebuie bifată.

49 În al treilea rând, alegerea limbii de procedură ar fi limitată la limbile cele mai cunoscute în Comunitate tocmai în scopul de a evita ca limba de procedură să fie total necunoscută părților la procedură. În speță, intervenienta ar fi fost în măsură să înțeleagă conținutul cererii de introducere a recursului, inclusiv indicația referitoare la întinderea recursului redactată în engleză, dat fiind că cererea de înregistrare a mărcii împotriva căreia a formulat opoziție era de asemenea redactată în engleză. Cunoașterea limbii engleze de către această parte ar fi indubitabilă, cu atât mai mult cu cât este vorba despre o întreprindere farmaceutică, și nu despre un particular.

50 Subliniind că nu este de competența camerei de recurs să controleze proporționalitatea normelor care prevăd respingerea unui recurs formulat într-o altă limbă decât limba de procedură, OAPI arată că însăși existența diferitelor căi legale pentru remedierea acestor vicii de formă sau a termenelor nerespectate consolidează proporționalitatea unei astfel de reglementări. Întrucât reclamanta nu s-a prevalat de aceste căi legale aflate la dispoziția sa și ținând seama de nerespectarea repetată a termenelor, care ar pune la îndoială diligența reprezentanților săi, nu ar trebui să se conteste proporționalitatea temeiurilor juridice în discuție.

51 În opinia intervenientei, nu este disproporționat să se pretindă respectarea normelor privind termenele și limba de procedură, a căror aplicare nu ar fi influențată de echilibrarea intereselor părților. În plus, întrucât reclamanta are posibilitatea să introducă o nouă cerere de înregistrare a mărcii, respingerea recursului nu ar fi inechitabilă.

Aprecierea Tribunalului

52 Prin respingerea recursului ca inadmisibil, camera de recurs a aplicat norma 96 alineatul (1), norma 49 alineatul (1) și norma 48 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95. Aceste norme în vigoare care reglementează admisibilitatea recursului în speță trebuiau aplicate de către camera de recurs. Refuzul aplicării acestor norme ar fi încălcat principiul prezumției de legalitate, potrivit căruia reglementarea comunitară rămâne pe deplin eficace atât timp cât nelegalitatea sa nu a fost constatată de o instanță competentă [a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 12 iulie 2001, Kik/OAPI (Kik), T-120/99, Rec., p. II-2235, punctul 55].

53 Îi revine așadar Tribunalului sarcina să se pronunțe cu privire la legalitatea acestor norme în raport cu principiul proporționalității în măsura în care, prin invocarea faptului că se încalcă principiul proporționalității dacă recursul său este considerat inadmisibil în temeiul acestor norme, reclamanta susține în mod implicit că aceste norme încalcă principiul proporționalității.

54 În această privință, trebuie amintit că aceste norme se numără printre dispozițiile care reglementează regimul lingvistic instituit prin Regulamentul nr. 40/94. Or, potrivit jurisprudenței, acest regim este compatibil cu principiul proporționalității, întrucât rezultă dintr-un echilibru dificil în scopul legitim de a găsi o soluție lingvistică adecvată sistemului mărcii comunitare (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 9 septembrie 2003, Kik/OAPI, C-361/01 P, Rec., p. I-8283, punctele 92-94, și Hotărârea Kik, punctul 52 de mai sus, punctele 62 și 63). Astfel, aceste norme nu pot fi considerate contrare principiului proporționalității.

55 Pe de altă parte, încălcarea obligațiilor precum respectarea termenelor de recurs, care sunt fundamentale pentru buna funcționare a sistemului comunitar, poate fi sancționată de reglementarea comunitară prin pierderea unui drept, fără ca aceasta să fie incompatibilă cu principiul proporționalității (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 6 martie 2003, APOL/Comisia, T-61/00 și T-62/00, Rec., p. II-635, punctele 96 și 98).

56 Rezultă din cele de mai sus că decizia camerei de recurs de respingere a recursului ca inadmisibil în temeiul normei 96 alineatul (1), al normei 49 alineatul (1) și al normei 48 alineatul (1) litera (c) și al normei 48 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 nu poate fi considerată disproporționată. Prin urmare, acest motiv trebuie respins.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea articolului 78a din Regulamentul nr. 40/94

Argumentele părților

57 Reclamanta susține că norma 72 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95, referitoare la împlinirea termenelor, trebuie de asemenea aplicată pentru a determina momentul în care încep să curgă termenele, în scopul de a nu dezavantaja un recurent din cauza modului de comunicare utilizat pentru a-și depune recursul. Această normă prevede că, în cazul în care un termen se împlinește într-o zi în care nu se pot depune documente la OAPI sau într-o zi în care nu se distribuie corespondența simplă în localitatea în care se află sediul OAPI, termenul se prorogă până în prima zi în care se pot depune documente sau se distribuie corespondența simplă. În speță, termenul de o lună prevăzut la norma 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 nu ar fi început așadar să curgă de vineri, 6 ianuarie 2006, respectiv ziua depunerii cererii de introducere a recursului, această zi fiind zi de sărbătoare, conform listei zilelor nelucrătoare la OAPI pentru anul 2006. Cererea de introducere a recursului ar trebui considerată ca fiind depusă în ziua de luni, 9 ianuarie 2006. Din această situație ar rezulta că termenul de o lună pentru a prezenta traducerea cererii de introducere a recursului în limba de procedură s-ar fi împlinit la 9 februarie 2006, și nu la 6 februarie 2006, cum ar susține OAPI.

58 Astfel, cererea de continuare a procedurii, prezentată la 7 aprilie 2006 împreună cu traducerea în germană a cererii de introducere a recursului și cu ordinul de plată a taxei de continuare a procedurii, ar fi fost introdusă în conformitate cu articolul 78a din Regulamentul nr. 40/94. În consecință, prin respingerea acestei cereri, OAPI ar fi încălcat articolul 78a din Regulamentul nr. 40/94.

59 OAPI și intervenienta contestă argumentele reclamantei și afirmă că cererea de introducere a recursului fiind prezentată în engleză la 6 ianuarie 2006, termenul prevăzut la norma 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 s-a împlinit la 6 februarie 2006, iar termenul de depunere a unei cereri de continuare a procedurii prevăzut la articolul 78a din Regulamentul nr. 40/94 s-a împlinit la 6 aprilie 2006. Cererea de continuare a procedurii, prezentată la 7 aprilie 2006, ar fi fost, așadar, formulată la o zi după expirarea termenului acordat.

Aprecierea Tribunalului

60 Prin motivul referitor la admisibilitatea cererii de continuare a procedurii, reclamanta reproșează, în esență, camerei de recurs că a respins această cerere ca neprezentată.

61 Potrivit articolului 78a din Regulamentul nr. 40/94, o parte la o procedură în fața OAPI care a omis să respecte un termen poate obține, la cerere, continuarea procedurii, cu condiția ca, în momentul în care cererea este introdusă, actul omis să fie îndeplinit. Cererea se acceptă numai dacă este prezentată în termen de două luni de la data de expirare a termenului nerespectat. Cererea se consideră prezentată numai după plata unei taxe de continuare a procedurii.

62 Norma 96 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2868/95 prevede că termenul de o lună pentru prezentarea unei traduceri în limba de procedură a unui document original redactat într-o altă limbă începe să curgă de la data depunerii acestui document original. Potrivit normei 70 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2868/95, atunci când un termen este exprimat în una sau mai multe luni, acesta se împlinește în luna luată în considerare, în aceeași zi cu ziua în care a avut loc evenimentul.

63 În speță, este cert că cererea de introducere a recursului, în versiunea sa în engleză, a fost depusă prin fax trimis la OAPI la 6 ianuarie 2006. Prin urmare, camera de recurs a considerat în mod întemeiat că termenul de o lună pentru depunerea traducerii cererii de introducere a recursului în limba de procedură a expirat la 6 februarie 2006.

64 Întrucât termenul nerespectat a expirat la 6 februarie 2006, cererea de continuare a procedurii ar fi trebuit prezentată și plata taxei ar fi trebuit de asemenea să fi fost autorizată cel mai târziu la 6 aprilie 2006. Or, cererea de continuare a procedurii și traducerea cererii de introducere a recursului în limba de procedură nu au fost prezentate, iar plata taxei nu a fost autorizată decât la 7 aprilie 2006.

65 Drept urmare, prin considerarea cererii de continuare a procedurii ca neprezentată, camera de recurs nu a comis o eroare de drept.

66 Această constatare nu este infirmată de argumentul reclamantei potrivit căruia data de la care ar începe să curgă termenul de o lună ar fi 9 ianuarie 2006, și nu 6 ianuarie 2006, dată la care faxul cererii de introducere a recursului a fost primit. Acest argument se întemeiază pe normele referitoare la împlinirea termenului în cazuri speciale, care nu sunt aplicabile în speță. Într-adevăr, trebuie aplicată norma 70 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95, care se referă la momentul în care încep să curgă termenele în caz de notificare. Aceasta prevede că recepția documentului notificat constituie evenimentul care determină curgerea termenului. Pe de altă parte, norma 79 din Regulamentul nr. 2868/95 prevede că orice comunicare adresată OAPI poate fi transmisă prin fax și face trimitere la norma 80 din același regulament, care consideră drept dată de referință data primirii faxului. Prin urmare, atunci când este vorba despre transmiterea prin fax a unei comunicări adresate OAPI, evenimentul de la care începe

să curgă termenul este primirea acestui fax de către OAPI, indiferent de faptul că data primirii corespunde unei zile de sărbătoare.

67 Rezultă din cele de mai sus că acest motiv trebuie respins.

Cu privire la motivul întemeiat pe încălcarea articolului 78 din Regulamentul nr. 40/94

Argumentele părților

68 Reclamanta afirmă că o comunicare a unei nereguli privind limba cererii de introducere a recursului nu poate fi făcută în mod valabil decât în scris, data unei comunicări informale efectuate în cursul unei conversații telefonice neputând fi considerată ca fiind data la care a încetat obstrucționarea de la care ar curge termenul de prezentare a unei cereri de *restitutio in integrum*. Întrucât reclamantei nu i-a fost comunicată în scris neregula privind limba cererii de introducere a recursului, obstrucționarea nu ar fi încetat niciodată, iar cererea de *restitutio in integrum* nu ar putea fi considerată tardivă.

69 OAPI și intervenienta susțin că în speță obstrucționarea a încetat cel mai târziu la 22 martie 2006, atunci când unul dintre reprezentanții reclamantei a fost informat telefonic în legătură cu neregula privind limba cererii de introducere a recursului. Termenul de două luni prevăzut la articolul 78 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94

ar fi expirat cel mai târziu la 22 mai 2006. Cererea de *restitutio in integrum* ar fi fost astfel prezentată cu o zi întârziere, la 23 mai 2006. În consecință, camera de recurs ar fi apreciat în mod întemeiat că cererea de *restitutio in integrum* nu a fost prezentată.

Aprecierea Tribunalului

70 Potrivit articolului 78 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 40/94, o cerere de *restitutio in integrum* trebuie prezentată în scris în termen de două luni de la încetarea obstrucționării care stă la baza nerespectării unui termen care a avut drept consecință directă pierderea unui drept sau pierderea unei căi de atac. Cererea trebuie motivată și să indice faptele și motivele invocate în sprijinul său și nu se consideră depusă decât după achitarea taxei de *restitutio in integrum*.

71 În speță, obstrucționarea care stă la baza nerespectării termenului de prezentare a cererii de introducere a recursului în limba de procedură a deciziei care a făcut obiectul recursului, astfel cum a arătat reclamanta în cererea sa de *restitutio in integrum*, constă în ignorarea de către reprezentanții săi a faptului că cererea de introducere a recursului fusese trimisă la OAPI la 6 ianuarie 2006 în versiunea sa în engleză. Cererea de *restitutio in integrum* a fost prezentată la 23 mai 2006.

72 La 22 martie 2006, în cursul unei conversații telefonice între un agent al OAPI și unul dintre reprezentanții reclamantei, acesta din urmă a fost informat în legătură cu neregula privind limba cererii de introducere a recursului, după cum susțin atât OAPI într-o notă internă datată 24 martie 2006, cât și reclamanta în cererea sa.

73 În ședință, reclamanta a indicat că are rezerve cu privire la faptul că această conversație poate constitui încetarea obstrucționării și a susținut că aceasta ar fi avut loc mai curând la 27 aprilie 2006, în cursul unei convorbiri telefonice între raportorul camerei de recurs și unul dintre reprezentanții reclamantei.

74 Această susținere, presupunând că este admisibilă, nu poate fi reținută.

75 Într-adevăr, din afirmațiile concordante ale OAPI și ale reclamantei, descrise mai sus, referitoare la convorbirea telefonică din 22 martie 2006, rezultă că în timpul acestei convorbiri reclamanta a fost informată în legătură cu neregula privind limba cererii de introducere a recursului. În plus, din dosarul administrativ rezultă că prima dintre cele două scrisori trimise agentului OAPI de către unul dintre reprezentanții reclamantei la 7 aprilie 2006 se referă la convorbirea lor telefonică și la faptul că aceasta a avut ca subiect comunicarea OAPI din 18 ianuarie 2006, care nu fusese primită de reclamantă. Ținând cont de faptul că această comunicare de o pagină privea în mod exclusiv neregula privind limba cererii de introducere a recursului, este rezonabil să se deducă faptul că neregula în discuție a fost evocată în cursul acestei convorbiri telefonice. În plus, a doua scrisoare din 7 aprilie 2006, trimisă imediat după cea dintâi, indică faptul că o nouă cerere de introducere a recursului, redactată în germană, este trimisă din precauție, ținând cont de neregula privind limba cererii de introducere a recursului invocată de OAPI.

76 Rezultă că în mod legitim camera de recurs a putut aprecia că obstrucționarea care stă la baza termenului nerespectat, după cum a susținut reclamanta, încetase cel mai târziu la 22 martie 2006 și, prin urmare, că termenul de două luni prevăzut la articolul 78 din Regulamentul nr. 40/94 se împlinise cel mai târziu la 22 mai 2006.

77 Această constatare nu poate fi infirmată de argumentul reclamantei potrivit căruia termenul prevăzut la articolul 78 din Regulamentul nr. 40/94 începe să curgă numai din momentul în care OAPI notifică în scris neregula privind limba cererii de introducere a recursului. Într-adevăr, o astfel de comunicare în scris nu este prevăzută la articolul 78 din Regulamentul nr. 40/94. În plus, din jurisprudență rezultă că OAPI nu este obligat să informeze partea interesată în legătură cu neregulile procedurale și că, prin urmare, o astfel de comunicare de la OAPI nu poate avea efect asupra momentului de la care curge termenul acordat pentru introducerea unei cereri de *restitutio in integrum* (Hotărârea BECKETT EXPRESSION, punctul 44 de mai sus, punctul 41).

78 Prin urmare, dat fiind că plata taxei aferente a fost autorizată abia la 23 mai 2006, camera de recurs nu a comis o eroare de drept apreciind că cererea de *restitutio in integrum* se consideră neprezentată.

79 Oricare ar fi ipoteza, potrivit articolului 78 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, *restitutio in integrum* este condiționată și de dovedirea întregii diligențe impuse de circumstanțe. Chiar presupunând că, astfel cum a susținut reclamanta, eroarea în trimiterea cererii de introducere a recursului comisă de o secretară și de care reprezentanții reclamantei nu aveau cunoștință constituie o obstrucționare în sensul articolului 78 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94, reclamanta avea obligația să demonstreze în fața camerei de recurs că a făcut dovada diligenței impuse de circumstanțe. Cu toate acestea, reclamanta nu a prezentat niciun element de probă în acest sens. Astfel, camera de recurs nu a comis o eroare de drept concluzionând că nu s-a demonstrat că reclamanta făcuse dovada întregii diligențe impuse de circumstanțe.

80 Rezultă că acest motiv trebuie respins și, prin urmare, acțiunea trebuie respinsă în întregime.

Cu privire la cheltuielile de judecată

81 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor OAPI și ale intervenientei.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd la plata cheltuielilor de judecată.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 17 septembrie 2008.

Grefier Președinte

E. Coulon V. Tiili